

Nr. akt

Protokół przesłuchania świadka

Dnia 22 czerwca 1946r w Warszawie Wice prokurator
 ----- rejonu Ekspozytury w Warszawie Prokuratorury Specjalnego
 Sądu Karnego w osobie Ż. Ruchawicza
 z udziałem protokolanta -----
 przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka .

Świadek po uprzedzeniu go o odpowiedzialności karnej za
 fałszywe zeznanie i pouczeniu o treści art. 106 K.P.K. zeznał co
 następuje:

Imię i nazwisko Mieczysław Masłanka
 Data urodzenia lub wiek 7 września 1903
 Imiona rodziców Juliana i Maria
 Miejsce zamieszkania ul. W. Sze Świerackiego 15
 Miejsce urodzenia Warszawa
 Wyznanie moje
 Zajęcie adwokat
 Stosunek do stron obcy
 Karalność niekarany
 Wykształcenie uniwersytet 19-cki

Wskazaniem obwinionego; byłem przed wojną adwokatem w Warszawie. Za
 czasów okupacji, gdy zostało stworzone ghetto, pracowałem w wydziale
 do prowadzenia zarządu gminy Żydowskiej. Z tego tytułu miałem
 obowiązki zaprowadzania mi ze strażniczek w łódce niemieckich do
 zagadnienia Żydowskiego. Niemcy dążyli do zupełnego amisa-
 nia Żydów; do tego celu dążyli konsekwentnie od samego początku
 okupacji. Dowodem tego jest fakt, iż w wrześniu 1939, to znaczy
 jeszcze podczas wojny polsko-niemieckiej, Heydrich, zastępca
 Himmlera, wydał instrukcję skierowaną do szefów grup policyj-
 nych bezpieczeństwa, w której jako koncesję cel wskazywał kompletne
 wyłączenie Żydostwa. Instrukcja ta została odwołana
 przez Stodę brytyjską; odpis jej składam. W prawdyi zawar-
 ości Heydricha skierowanej było do "Einsetzungsguppen der Sicher-
 heitspolizei", to znaczy do grup policyjnych bezpieczeństwa, które sły-

wład za wojskiem i rozpoczęły swoją działalność natychmiast po okupowaniu terenów polskich, jednak według wyrażonego słowa Heydricha - cele miały być osiągnięte przez współpracę administracji cywilnej. W dystrykcie warszawskim szefem cywilnej był Ludwik Fischer, który gołwiescy, a w tym czasie Sydlow wydziały w sposób pozostałych szefów dystryktu, w akcji ghetto w Warszawie na kilka miesięcy przed wydziałem zarządzeni dla Thakosa.

Zanim rozpoczęto ani biologiczne niszczenie Sydlow wydział cały szereg zarządzeni skierowanych do moralnego i nego ich pogrzebienia. Takie charakter miały zarządzenia o noszeniu opasek, zakaz chodzenia po niektórych ulicach doorkie, pl. Saskiej. Pomieszczenia zarządzeni Arbeitsamt, jak i mieli prawo zabijania każdego Sydla: zabierania go do bit na kilka godzin, a nawet kilka dni. Sydl - niecierpiał - mógł się poruszać swobodnie po mieście, wobec czego był bardzo wygodny w obsłudze spraw i interesów - a co za tym idzie zarobkowania. Jednocześnie w terenie dystryktu wydział zarządzenia o wykreśleniu Sydlow z edukacyjnych, o odpowiadaniu w interesach nieruchomości oraz przedawaniu nieruchomości do Sydlow w zarząd komisaryczny, o zakazie prowadzenia przedawania handlowych, - przytem przy określaniu pojucia Sydl' ofarcko na ustawach norymberskich. W wyniku tych zarządzeni Sydlowska postawiona została możliwość zarobkowania. Chcieli utworzyć jednostki handlowe i rzemieślnicze były uprawnione do legalnego handlu. Niemcy korzystali z tego i prowadzili nagonkę na Sydlow, z wyjątkiem im uprawnienie lichy; dwa. Artykuły takie pojawiały się z wędpa Fischera, prasa podlegała wydziałowi propagandy w dystrykcie.

Ze względu na obawę przed chorobami zakaźnymi lekarze Sydlowscy nie stracili prawa praktyki, mogli jednak leczyć jedynie Sydlow.

...katego...
...koordynowana z postępowaniem w... administracyjnych. Po-
...niemiecka jeździła po miastach... żydowskich, zabie-
...meble, dywanu, kosztowności. Żyd był staści-
...wzięty z pod prawa.

Postępując w myśl instrukcji, o której mówili,
Fischer powołał do Żyda radę żydowską, na czele której stał
klasyczny "Obmann".

W październiku 1940 r. Fischer wydał zarządzenie, na-
...wzrostu obywatela... żydowską.
...określenie... żydów...
...zabierając z sobą jedynie niewielki bagaż, lud-
...żydów...
...cały swój dobytek. Przeprowadzono handel i przemyśle
...translokacji.

Stworzenie getta w Warszawie z własnym punktem wy-
...kolei, jako zgodne z instrukcją Heydricha było częścią
...realizacji... w niej planu. W myśl tej instrukcji Fischer
...Żydów w niektórych powiatach dystryktu
...Warszawskiego; ludność skupić w kilku miastach, skąd ją
...do getta warszawskiego.
...były sprzeczne z konwencją
...między narodowe.

Wielką zadaniem Fischeru getto było...
...miasto...
...dystryktu,
...1941 mianowany...
...komisarza dla...
...instytucja pośrednicząca w sprawach
...getta:...
...między gettami:...

Od chwili stworzenia ghett waczyto si biologiczne warunki i
jednak eke. ta dokonywana bya stosunkowo powoli. Zarzadzani
ani wzagce do antylnego choe. i lawolnego wytkpienia ludnosci
izydowskiej byty nastepujace:

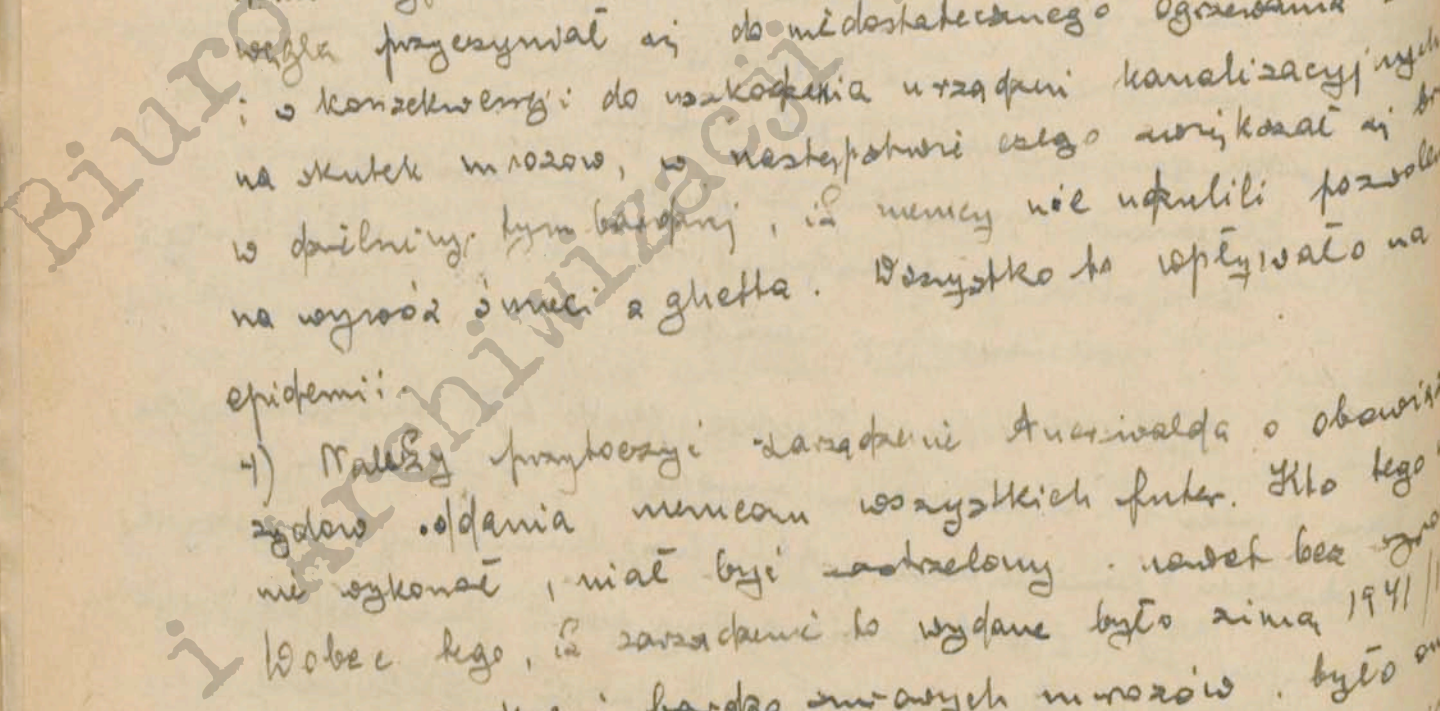
1) Minimalne przepidy i ograniczanie ; ludnosci otaczmywala
na kartki precyjni 2 kg. chleba mieszanym oraz kilka dekatek
marmolady. Celem utrzymania kuchen dla biednych ; dla f. w
funkcji" przerwpliwogch dostarczania i nikomu iosci zgnitych w
skutku supelni niedostatecznego odagowania ludaci zingli i
to dui na sly polykano druzi dupi amarych a glodu.

2) Ciagle zmiany granic ghett ; u wzrostu a tym kamierosci
przeasplania si w katej ludnosci i niezagly ja materialnie
zobaczona wobec trudnosci lokamoji woznata ghett.

3) Wiebyscaci prchudnieni w ghete, przewasplami do ghett
warszawskiego z prowincji ludnosci izydowskiej, ktora przes
przemienieniu ogabiano z wzogtkiego. Brak odporiednich
caen dla tej ludnosci, woda i brud - spowodowaly wazne
demi tyfusn, ktory dnieciatkowal mieszkanio ghette.
wzaga przegrywal si do niedostatecznego ogazowania domu
i konsekwency: do uskokowienia urzaduni kanalizacyj i
na skutku mrozow, w nastepstwie czego wzikozal si
w dailniuz tym baidunij, i mency nie upulili pozwolen
na wywod i waci a ghett. Wozytko to wplywalo na

epidemii:

4) Malozj przyboszy zarzaduni Anzivalda o obawian
zgodow oddania numerom wszystkich futer. Kto tego
nie wykonai, mial byc aarzelony. nawet bez znow
Wobec tego, i zarzaduni to wydane bylo zima 1941
a wiaz o okresie bardzo mrozowych mrozow. bylo
ogoznienie nacialnie dla ludnosci izydowskiej, poaban
odhad wplyw odprawy.

- a) Arbeitsamt zatrudniał Żydów przy przymusowej pracy poza ghettem. Była to praca ciężka, np. budowa dróg, czyszczenie kanałów, regulacja rzek. Robotnicy przebywali w obozach pracy po kilka tygodni a nawet miesięcy; byli bici, głodzeni i zmuszani do pracy ponad siły. Najczęściej wracali chorzy i tak wynudniali i wycieńczeni, że umarli.
- b) Pracownicy pracowali składowi i byli ubezpieczeni społecznie, jednak byli pozbawieni wszystkich przywilejów stad koczowniczych np. prawa korzystania z kasy chorych, i prawa do emerytury itp.
- c) Władze policyjne współdziałały w biologicznym trybie z Żydami. Były liczne wypadki aresztowania oraz śmierci z rąk ludności żydowskiej. Ławdarni śpali Żydów przechodzących ulicę: na jakieś myślane przeciwności (np. nieustąpienie z drogi niemowlu) kazali nawet starym ludzian skakać na ulicy zabka, zamiast rękami śnieg i nieczystości itp.
- d) Od marca 1941 grupki gestapo i wojskowe wchodziły do ghetta zabijając całą ludność żydowską, zabijając ich na miejscu. Wykorzystywali fałszywe dokumenty i portretowały się w mundurach z rewolwerem. Takie egzekucje portretowały się prawie co dzień. Co noc i były odwieszane jeżaki nie stosowane w dziedzinie amerykańskiej.
- e) Co pewien czas do ghetta zwożono zwłoki wzdychań raskar i dyktykku, aby na cmentarzu wykopać grób na kilkadziesiąt osób. Za pierwszym razem raskar ten został wykonany, ponieważ jednak masowa egzekucja nie odbyła się, sądono, że jest to tylko metoda zaskoczenia i nie przysięgano, że portretującym raskarem był samemu broni. Tym razem jednak sto pięćdziesiąt osób zostało rozstrzelane w wyjątku na Szaj, a trupów pochowano na cmentarzu o swobodnym grobie. Po tym fakcie władze administracyjne wydały obwieszczenie, iż osoby te zostały rozstrzelane jako kara za uprowadzenie samoglu w ghetto.
- f) Fischer wydał rozkazami zagrabanie śmierci i każdemu Żydowi przebywającemu po za terenem ghetta.

W wypadku schwytania takiego Żyda Sondergericht wydawał
ulegający zachwyceni przez Fischera. Byłki były wykonywane
w więzieniu na Średniej

Cała reszta te zarządzenia odpowiada Fischer jako
kierownik administracji. Na dowód, iż chodziło mu o biologiczne
wyniszczenie Żydów przytaczam fakt, iż Fischer wydał rozkaz
w dwa tygodnie składowi mu sprawozdanie o śmiertelności
w ghetcie. Według danych statystycznych od chwili stworzenia
zamkniętej parafii żydowskiej aż do lipca 1942 r. zmarło 21
Żydów. W tym czasie ludność getta rosła by wykpiła
naszt bez przeprowadzenia gwałtownej akcji likwidacyjnej
jedynie na skutek zarządzeń Fischera.

W dniu 21 lipca 1942 r. ośrodek nad gettem objął oddział
S.S. „Ein- und Aufkommmando Reinhardt” pod dowództwem starszego
Höfle. Zaczęła się wówczas praca likwidacyjna. Do 22 VIII
do 18 VIII 1942 r. całe bloki domów były atakowane przez
działy SS, ludność wyganiana z domów, przewożona na plac
dunkowy i gaszona o wagaach. Łoża transportowane do
ogrodów. Po dniu 18 VIII nasłoni trochę osłabło, gdyż
zaczęli się likwidacyjni Żydzi w Otwocku, Wolominie i w innych
miasteczkach. Od 25 VIII 1942 do 5 września akcja
przybrata na siłę wzrosła do 10.000 ludzi. W listopadzie
W listopadzie odbyła się istna masowa Żydów: w ciągu
dni Niemcy wymordowali 4000 osób i wywieźli
5500. Dnia 19 kwietnia 1943 r. przed samymi
brakami powstania w ghetcie, resztę zaręczając
i wywieziono na Majdank.

Z Żydów wywiezionych z getta wesoło
prawnie wszyscy zostali zamordowani w obozie
koncentracyjnym. Jednym z najokropniejszych

137.

obozow śmierci był oboz w Treblince, znajdujący się
w dystrykcie warszawskim, stworzony na mocy zarzą.
dzenia Fischera.

skreślono „pielnicy” „listopadnie” Dopisano „sierpień 1943 r.”

Mosley

Biuro Udostępniania
i Archiwizacji Dokumentów

D
A
I
M